

ВЕЛИМИР ПЕТРОВ
ДО НЕСЕБЪР И НАЗАД

chitanka.info



С Неделчо П. от Разград си разменяме по интернета разни преживелици. Водим се за братовчеди, но фактически майка му ми е братовчедка — поела ме е от купела за Свето кръщение — ще рече, че ми е кръстница. Абе — близки хора.

Та, Неделчо П. е прекалено пресен пенсионер; толкова пресен, че пенсионерството му стои като чужда, не по мярка дрешка на високата му, стегната осанка, окомплектована с меланж грива-брада и пъргави мисъл и тяло. Благоверната му планово заминала на поредния съмнителен, двуседмичен здравословен туризъм и го оставила под строгия надзор на семейната реликва — раирания в модно жълто

котарак Мачо, с конкретен списък за домошарски изяви, търпящи отлагане нейде във времето. Зейнали непривични пролуки от свободно време.

Неделчо П. се е обзавел със завидна интернетна мрежа от новинари, деца, внуци и приятели пръснати по света и у нас и рядко отварял хваналата паяжини пощенска кутия във входа на блока; що ли — взел, че я отворил и открил рекламка обещаваща:

... само срещу четиринайсет лв и деветдесет и девет ст. луксозен транспорт, вкусен обяд в уютна обстановка; интимно разглеждане на Стария Несебър — с всичките му архитектурни паметници в уникалния стил на шестнайсти — деветнайсти векове; както и свободно време за разходки!... Ще има и безплатни подаръци!

И свободно време за разходки в цената на билета! Сладка работа, далеч по-малко от петнайсет лева, си рекъл, какво му плащаш! Нови места, нови познанства, нова бизнес-среда! Безплатни подаръци — значи има и платни. Останал приятно замислен.

Пуснал Е-мейл заявка, но — никой, нищо от никъде и лизнал марка върху рекламката — повторна заявка, за черно на бяло!

На датата, в нула седем нула нула, недохранено и недоспало пъпче, с инплантирана дрънкулка, нескопосно втикнато в многоджобни гащи, го настанило в полупразен автобус. Заел две места, нали бил с две заявки. Спътниците били дами от архивна възрастова група, плюс избелял бивш мъжкар, в херметично закопчан бял костюм.

Половин час надхитряне с дупките по асфалта и в Шумен шумно нахлули, все още на собствен ход, двайсетина пъргавелки с видим дълъг пенсионерски стаж; а две от предните в суматохата се изнизали до тоалетната — да изпият по кафенце. Да се върнат, да се върнат — не дай си Боже, да ги е повлякъл трафикът за бели робини; хеле, докуцукали накафеени и изпишкани, под укорните погледи на колежките.

Лепкава поп-култура, почти мелодично, издувала возилото с вопъл:

— *Искам още! Искам още! Искам пак!*

Не доуточнили какво конкретно иска, явно незадоволената певица; каква е офертата ѝ; и в крайна сметка какво е получила. Навярно за това ще пее в следващата песен.

— Добрутро, драги екскурзианти! — изчуруликало дрезгаво Пъпчето. Мълчание.

— Добрутро... — повторило. Пак мълчание...

— Добрутро!!! — вече заплашило то и хорът отвърнал, като проядено от молци ехо, предвид опасността — добрутването да продължи твърде дълго.

Пъпчето отворило устенца, според задължението си да разяснява на поверената му група детайлите по екскурзията и не ги затворило до Варна; а и по-нататък. Станало ясно, че пътуват на рекламна промоция и шейсет процента от разходите са поети от благодетели, които: наистина ще нахранели и прочее... безплатни стари къщи в свободно време... или нещо такова — каквото си го пишело и е отразено в рекламката.

— Пеете ли? Вицове разказвате ли? — подхванало пак Пъпчето. Бабите се свили като първолаци без домашно. — Тогава аз ще Ви разказвам вицове, подходящи за възрастта Ви! — и не мирясало; добре поне, че не пяло, благодарско за което.

Има-няма два часа друс-друс и обявило:

— Пристигнахме в центъра на Варна, петдесет минути почивка за тоалетна с кафенце и да не кръшкате от представителната част на нашата промоция в ресторанта, известен с историческото посещение на Георги Димитров.

След тази революционна препратка, при пълен кворум, енергичен мъжага с врат обкован в златна верига споделил, че е призван да ги открехне за още по-революционни изобретения, създадени за благото на човечеството.

— Едно от тях е Магнитна постелка! Щото парите безспорно са важни, но още по-важно е да се инвестира в здравето — спестяват се парите за лечение и други такива!

За някакви си два часа лекторът информирал — колко е важно да имаш такава постелка.

— Животът е немислим без магнитна постелка! Здравият не се разболява! Болният, скован от болки — прохожда! Опикаващият се в леглото, върши това вече в движение, в памперс; разбиват се кръвни тромби и чао на инфарктите. Укрепват се нервите! От вицовете знаем, че всички болести са от нервите, само сифилисът — от любовта!

— Боли ли го някого глава? — бабите, спотаени, мълчали като печени ремсистки.

— С магнитното поле се премахва главоболието и около него! А колко е важно, като спим, главата да е на северния магнитен полюс, а краката — на южния такъв! Именно постелката с четири гъвкави магнитни ленти елиминира неправилното спане и обръща полюсите на обратните им градуси в леглото ни! Това е голата истина — както и да легнеш, главата магнитно винаги ще сочи към братска Румъния и оттам към Русия.

— Ползвал ли е някой магнитна постеля?

Обадила се почти млада бабичка, видно подмладена от магнитите; преди ставала по пет пъти до едното място, сега — само три! Триумфът бил пълен; магнитите лекували точно сто трийсет и шест болести — ни по-малко, ни повече! Не станало дума дали лекуват пърхут и зъбен камък. Навярно.

Неделчо П. преглъщал на сухо; вкусният обед се бавел ли, бавел.

— Колко струва постелката? — запитали неколцина, скоро взели пенсиите.

— А, хареса ли ви? — цъфнала в усмивка златната верига — Постелките не са нито за бедни, нито за богати; те са за интелигентни хора! Това е немска фирма, а в Германия, представете си, получават повече евро за месец, отколкото ние за година. Затова там цената е само четиристотин и петдесет евро, а на нас ще ни струва само четиристотин и петдесет лева. Това е отстъпката за по-ниския ни стандарт. Но това не е всичко! Само за Вас, за първите трима, ще направим невероятна отстъпка от сто и петдесет лева. Граби, народе!

Изминали петте минути, през които да се сборичкат пред масата и най-силните, според природните закони, да получат правото с мизерните си триста лева да обърнат земното кълбо в леглото си!

Не сме били борбен народ! Оказало се, че не сме и интелигентен. Все пак двенки си купили магнитни стелки, намалящи умората при ходене. Избелелият бивш мъжкар си взел офертата за домашно

проучване. Лекторът спихнал, намусил и прибрал набързо постелките в Аудито си.

Все пак — джипитата не са си загубили хляба!

В интерес на истината — вкусният обед бил приличен... за предястие: таратор, две кебапчета с гарнитура от пържени картопки и сегмент краставица. Нямало преяли, щото било вредно за възрастни. Подаръкът за мъжете бил триметрова рулетка, да си мерят каквото там; за бабите — пъстро платнено несесерче, да си губят и там аксесоарите.

— Това ми е трета екскурзия с тази фирма! — споделило херметично закопчаното сако. — И трета рулетка! Стана ми хоби.

Пътят до Несебър съвпаднал със следобедната дрямка — петнадесет нула нула.

Свободно време — два часа! Градът бил художествено оформен като битак; продавали се спомени, гащи, бродерии, картини-менте, кожено облекло, милиционерски фуражки, каски, ордени и медали; както и дървени змийчета от по четири до осем лева, според дължината и съпругата. Гъмжило от чужденци — едновременно снимали, близели сладолед, наливали се с бира и купували кич. Играещо и свирещо на гайда дядо, възпламенявало любов към родния фолклор в сърцата на трътлестите туристи.

В седемнадесет нула нула отплували обратно, през Слънчев бряг.

— Бях подготвен за размаха на строителството, но това което е — поразява! Един плътно застроен град, с огромни хотели, прилепени един до друг, без изглед и въздух. Ако се протегнеш от балкона, можеш да потупаш нежно по дупето съседката в отсрещния хотел. Микроскопични тревни площи, асфалт и смазващо много бетон — половината хотели са откровено грозни, кичьозни и претенциозни. За Бога, братовчед, не почивай в Слънчев бряг! — ми изуча интернетно Неделчо П. от Разград, в двадесет и два нула нула, току що завърнал се уморен, прашясъл, жаден, но обогатен духовно от силата на магнитните аномалии!

— Тях, жалко! — рекох на булката. — Тъкмо разпродадох акциите си в швейцарските банки, колекцията си от Ролс-Ройси и парцелите и хотелите в Монако, за да изкараме поне десетина дни в Слънчев бряг и ето на — братовчедата вика — да не ходим, за Бога, да почиваме там. Ами щом казва — няма да ходим. Тази година е осмата, откак не сме почивали; все по такива причини.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.